ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ଷୋହଳିଏମ୍ବାର

ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକର ଉନ୍ମୋଚନ: ଯିରିମିୟଙ୍କ ସତର୍କବାଣୀ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଅନୁସନ୍ଧାନ

Jeff Pippenger
2024-03-04

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଯିରିମିୟ ଅଧ୍ୟାୟ ପଞ୍ଚାଶ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତନ କରୁଥିଲୁ, ଏବଂ ସେହି ଅଂଶରେ ବାବିଲୋନ ଉପରେ ଆସୁଥିବା ବିଚାର ବିଷୟକ କଥା ଥିଲା, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧରେ ଶେଷ ହୁଏ। କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାର ହେଉଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ, ଯାହା ଖ୍ରି.ଶ. 70 ମସିହାରେ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଖ୍ରି.ଶ. 70 ମସିହାରେ ରୋମ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ, ନେବୂଖଦ୍ନେଜରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବଛାୟିତ ହୋଇଥିଲା। ଏହି ଉଭୟ ମିଶି ଟାୟରର ବେଶ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଯୋଗାଇଥିଲେ, ଯିଏ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ସତରର ବେଶ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅଟେ।

ଯିରିମିୟା ଆମକୁ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆଧୁନିକ ବାବିଲୋନ ଉପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ, "ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧର୍ମ ଖୋଜାଯିବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ; ଯିହୂଦାର ପାପମାନେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନେ ମିଳିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ଯେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ରକ୍ଷା କରି ରଖିବି, ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କ୍ଷମା କରିବି।" ସେହି ଦିନମାନଙ୍କରେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପୂର୍ବରୁହିଁ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିବ।

> "ହେ ଭାଇମାନେ, ପ୍ରସ୍ତୁତିର ଏହି ମହାକାର୍ଯ୍ୟରେ ତୁମେ କ'ଣ କରୁଛ? ଯେମାନେ ଜଗତ ସହିତ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜାଗତିକ ଛାଞ୍ଚକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଶୁର ଚିହ୍ନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ନିଜ ଉପରେ ଅବିଶ୍ୱାସୀ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ନମ୍ର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସତ୍ୟକୁ ମାନିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରୁଛନ୍ତି—ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଛାଞ୍ଚକୁ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଲଲାଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମୋହର ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଆଦେଶ ଜାରି ହେବ ଏବଂ ସେହି ଛାପ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ, ସେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ନିର୍ମଳ ଓ ନିଷ୍କଳଙ୍କ ରହିବ।" Testimonies, volume 5, 216.

କାର୍ଯ୍ୟନିଷ୍ପାଦକ ବିଚାର ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଠାରର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯିଏ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ବାବିଲୋନରୁ ପଳାଇଯିବାକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି; ଏବଂ ଯିରିମିୟା କହନ୍ତି, "ସେମାନଙ୍କର ଦିନ ଆସିଯାଇଛି, ସେମାନଙ୍କର ପରିଦର୍ଶନର ସମୟ। ବାବିଲୋନ ଦେଶରୁ ପଳାଇଥିବା ଓ ରକ୍ଷାପାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ସ୍ୱର, ସିଓନରେ ଆମ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧ, ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରର ପ୍ରତିଶୋଧ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ। ବାବିଲୋନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କୁ ସମେତ କର; ଯେମାନେ ଧନୁ ଟାଣନ୍ତି, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ତାହାର ଚାରିପାଖରେ ଶିବିର କରନ୍ତୁ; ତାହାରୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପଳାଇବାକୁ ଦିଅନାହିଁ; ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ଅନୁସାରେ ତାହାକୁ ପ୍ରତିଫଳ ଦିଅ; ସେ ଯାହା କରିଛି, ସେହି ସବୁ ଅନୁସାରେ ତାହା ପ୍ରତି କର।" ତାହାର ବିଚାର "ଧନୁର୍ଧରମାନଙ୍କ" ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପନ୍ନ ହୁଏ। ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଧନୁର୍ଧର ବିଷୟରେ ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଇଶ୍ମାଏଲ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେ।

> ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବାଳକର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ; ତେବେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୂତ ଆକାଶରୁ ହାଗାରକୁ ଡାକି ତାହାକୁ କହିଲେ, "ହାଗାର, ତୋର କ'ଣ ହେଲା? ଭୟ କରନି; କାରଣ ବାଳକ ଯେଉଁଠାରେ ଅଛି, ସେଠାରୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ସ୍ୱର ଶୁଣିଛନ୍ତି। ଉଠ, ବାଳକକୁ ଉଠାଇ ତୋର ହାତରେ ଧର; କାରଣ ମୁଁ ତାହାକୁ ଏକ ମହାଜାତି କରିବି।" ତାହାପରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାହାର ଆଖି ଖୋଲିଦେଲେ, ଏବଂ ସେ ଜଳଭରା ଏକ କୂଅଁ ଦେଖିଲା; ସେ ଯାଇ ପାତ୍ରକୁ ଜଳରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା, ଏବଂ ବାଳକକୁ ପାନ କରାଇଲା। ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱର ସେହି ବାଳକଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ; ସେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା, ଏବଂ ମରୁଭୂମିରେ ବାସ କଲା, ଏବଂ ଧନୁର୍ଧର ହେଲା। ଆଦିପୁସ୍ତକ 21:17–20.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ "ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ଘଣ୍ଟା" ରୋମର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି "ଘଣ୍ଟା" ମଧ୍ୟରେ "ତୃତୀୟ ହାୟ ସିଘ୍ର ଆସୁଛି। ଏବଂ ସପ୍ତମ ଦୂତ ତୂରୀ ବାଜାଇଲେ।" ତୃତୀୟ ହାୟ ହେଉଛି ସପ୍ତମ ତୂରୀ। ପାପୀୟ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନକୁ (ରବିବାର ଉପାସନା) ବଳପୂର୍ବକ ଲାଗୁ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଧିକାରର ଚିହ୍ନକୁ (ଶବ୍ବାଥ ଉପାସନା) ଧାରଣ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଯାତନା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତାଙ୍କର ବିଚାର ଆଣିବା ପାଇଁ ଇସ୍ଲାମର ଧନୁର୍ଧରମାନେ ନିଯୁକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି।

ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ, ଯିରୂଶାଲେମ ଓ ମନ୍ଦିରର ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ଏକ ଐତିହାସିକ ବର୍ଣ୍ଣନା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ଯାହା ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ଇତିହାସକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ସେ "ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନମାନ" ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି, ଯାହା ମଶୀହ ଭାବେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଆରମ୍ଭିକ ଘୋଷଣାରେ ନାଜରେଥର ସଭାଗୃହରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯିଶାୟଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥରୁ ପାଠ କରି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ନାଜରେଥର ସେହି ଘୋଷଣା, ଏବଂ ଯିଶାୟରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଅଂଶ, କେବଳ ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତାକୁ, ଏବଂ ଅଧିକ ବିଶେଷ ଭାବେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

> ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମା ମୋ' ଉପରେ ଅଛନ୍ତି; କାରଣ ପ୍ରଭୁ ନମ୍ରମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ଭଗ୍ନହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିଦେବାକୁ, ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୁକ୍ତିର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ, ଏବଂ ବନ୍ଧନରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାରାଗାର ଖୋଲିବାର ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ସେ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହର ବର୍ଷ ଏବଂ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ; ଶୋକକର୍ତ୍ତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବାକୁ; ସିଓନରେ ଶୋକ କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ, ସେମାନଙ୍କୁ ଖାକର ବଦଳରେ ଶୋଭା, ଶୋକର ବଦଳରେ ଆନନ୍ଦର ତେଲ, ନିରାଶାର ଆତ୍ମାର ବଦଳରେ ସ୍ତୁତିର ବସ୍ତ୍ର ଦେବାକୁ; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଧର୍ମିକତାର ବୃକ୍ଷ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରୋପଣ ବୋଲି ଡାକାଯାଆନ୍ତୁ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ସେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ ହେଉନ୍ତି। ଏବଂ ସେମାନେ ପୁରୁଣା ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ, ପୂର୍ବତନ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କୁ ପୁନଃ ଉଠାଇବେ, ଏବଂ ବହୁ ପୁରୁଷର ଧ୍ୱଂସାବଶେଷ ଥିବା ଉଜାଡ଼ ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ମରାମତ କରିବେ। ଏବଂ ପରଦେଶୀମାନେ ଦାଁଡି ତୁମମାନଙ୍କର ପଶୁପାଳକୁ ଚରାଇବେ, ଏବଂ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ପୁତ୍ରମାନେ ତୁମମାନଙ୍କର ହଳୁଆ ଓ ଦାଖକ୍ଷେତ୍ର ପାଳନକାରୀ ହେବେ। କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାଜକ ବୋଲି ଖ୍ୟାତ ହେବ; ଲୋକମାନେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକ ବୋଲି କହିବେ; ତୁମେ ଜାତିମାନଙ୍କର ସମ୍ପଦ ଭୋଗ କରିବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମହିମାରେ ତୁମେ ଗର୍ବ କରିବ। ତୁମମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାର ବଦଳରେ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଅଂଶ ମିଳିବ; ଏବଂ ଅପମାନର ବଦଳରେ ସେମାନେ ନିଜ ଅଂଶରେ ଆନନ୍ଦ କରିବେ; ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ନିଜ ଦେଶରେ ଦ୍ୱିଗୁଣ ଅଂଶ ଅଧିକାର କରିବେ; ଅନନ୍ତ ଆନନ୍ଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ହେବ। କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ନ୍ୟାୟକୁ ଭଲପାଏ, ହୋମବଳି ପାଇଁ ଲୁଟକୁ ଘୃଣା କରେ; ଏବଂ ମୁଁ ସତ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରିବି, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ଅନନ୍ତ ଚୁକ୍ତି କରିବି। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପରିଚିତ ହେବ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ; ସେମାନଙ୍କୁ ଯେ କେହି ଦେଖିବେ, ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ ଯେ ସେମାନେ ସେହି ବଂଶ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିଛନ୍ତି। ମୁଁ ପ୍ରଭୁରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦ କରିବି, ମୋର ପ୍ରାଣ ମୋର ପରମେଶ୍ୱରରେ ଉଲ୍ଲାସିତ ହେବ; କାରଣ ସେ ମୋତେ ପରିତ୍ରାଣର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଛନ୍ତି, ଧର୍ମିକତାର ଚାଦରରେ ମୋତେ ଆବୃତ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ବର ଅଳଙ୍କାରରେ ନିଜକୁ ସୁଶୋଭିତ କରେ, ଏବଂ ଯେପରି କନ୍ୟା ନିଜ ଗହଣାରେ ନିଜକୁ ଅଲଙ୍କୃତ କରେ। କାରଣ ପୃଥିବୀ ଯେପରି ନିଜ ଅଙ୍କୁର ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏବଂ ଉଦ୍ୟାନ ତାହାରେ ବୋଆଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରାଏ; ସେପରି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଜାତିର ସମ୍ମୁଖରେ ଧର୍ମିକତା ଓ ସ୍ତୁତିକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରିବେ। ଯିଶାଇୟ 61:1–11.

ଏଜିକିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେମାନେ, ଯେମାନେ ମଣ୍ଡଳୀରେ ଏବଂ ଜଗତରେ ଥିବା ପାପମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୋକ କରୁଛନ୍ତି। "ଯିହୋବାଙ୍କର ଗ୍ରାହ୍ୟ ବର୍ଷ, ଏବଂ ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ," ସେହି ସମୟ, ଯେତେବେଳେ ସିଓନରେ ଶୋକ କରୁଥିବାମାନେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଆନ୍ତି, ଏବଂ "ଧର୍ମର

ବୃକ୍ଷ " ହେଇଯାଆନ୍ତି, ଯେପରି "ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅନ୍ତି।" ସେମାନେ ଯିହୋବାଙ୍କୁ ଗୌରବ ଦିଅନ୍ତି, କାରଣ "ସେହି ଦିନମାନରେ ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ, ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି, ଇସ୍ରାଏଲର ଅଧର୍ମ ଖୋଜାଯିବ, କିନ୍ତୁ କିଛି ମିଳିବ ନାହିଁ।" ଯେମାନେ ଶୋକ କରନ୍ତି, ସେମାନେହିଁ ସେମାନେ ଯେମାନେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେହିଁ ସେମାନେ, ଯେମାନେ "ପ୍ରାଚୀନ ଉଜାଡ଼ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ନିର୍ମାଣ କରିବେ," ଯେମାନେ "ପୂର୍ବତନ ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କୁ ଉଠାଇବେ, ଏବଂ" ଯେମାନେ "ଉଜାଡ଼ ନଗରଗୁଡ଼ିକୁ, ଅନେକ ପିଢ଼ିର ଧ୍ୱଂସସ୍ଥଳୀମାନଙ୍କୁ, ମରାମତ କରିବେ।" ସେମାନେ "ଯିହୋବାଙ୍କର ଯାଜକ" ବୋଲି ନାମିତ ହେବେ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ "ଆମ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକ" ବୋଲି କହିବେ।

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଧର୍ମିକତା "ସମସ୍ତ ଜାତିର ସାମ୍ନାରେ ଅଙ୍କୁରିତ ହେବ," ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମହା ଭୂମିକମ୍ପର ସମୟରେ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବେ। ସେମାନଙ୍କର ଧର୍ମିକତା କ୍ରମେ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଯାଏ, କାରଣ ଏହା "ଯେପରି ପୃଥିବୀ ନିଜ ଅଙ୍କୁରକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଏବଂ ଯେପରି ଉଦ୍ୟାନ ତାହାରେ ବପନ କରାଯାଇଥିବା ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରାଏ; ସେପରି ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଧର୍ମିକତା ଓ ପ୍ରଶଂସାକୁ ଅଙ୍କୁରିତ କରିବେ।" ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ତାରିଖରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ଆଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀର ଅଙ୍କୁରଗୁଡ଼ିକୁ ଉଭାସିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଯିଶାୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି କେବେ ସେହି ଅଙ୍କୁରଗୁଡ଼ିକ ଫୁଟିଉଠେ।

> ମାପରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଅଙ୍କୁରିତ ହୋଇ ବାହାରିବ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ ତାହା ସହିତ ବିବାଦ କରିବ; ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ ସେ ନିଜର ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପବନକୁ ରୋକି ରଖେ। ଏହିପରି ଯାକୁବଙ୍କ ଅଧର୍ମ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ପାପ ଦୂର କରିବାର ସମସ୍ତ ଫଳ ଏହାହିଁ—ଯେତେବେଳେ ସେ ବେଦୀର ସମସ୍ତ ପାଥରକୁ ଭଞ୍ଜିତ ଖଡ଼ିପାଥର ପରି କରିଦେବ, ସେତେବେଳେ ଉପବନମୂର୍ତ୍ତିମାନ ଓ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମାମାନ ଆଉ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ରହିବେ ନାହିଁ। ଯିଶାୟ ୨୭:୮, ୯।

"ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନରେ," ଯାହା ତାଙ୍କର "କଠୋର ପବନ" ଏବଂ ଯାହାକୁ "ସେ ନିରୋଧ କରନ୍ତି," କୁଢ଼ିମାନଙ୍କର "ଅଙ୍କୁରୋଦ୍ଗମ" ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହେବ ଯେତେବେଳେ ବର୍ଷା "ମାପିତ" ହୁଏ। "ନିରୋଧ କରନ୍ତି"ର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସଂଯତ କରାଯାଇଥିବା। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଚାରିଜଣ ଦୂତ ଯେତେବେଳେ ଚାରି ପବନକୁ ସଂଯତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ସେହି ସମୟରେ ଉତ୍ତର ବର୍ଷା ସଂଯମପୂର୍ବକ "ଛିଟିବା" ଆରମ୍ଭ କରେ, କାରଣ ପଦ୍ୟରେ "ମାପ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ସଂଯମ। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ଅବଧିର ଆରମ୍ଭରେ ଉତ୍ତର ବର୍ଷା ମାପିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଅବଧିର ଶେଷରେ ତାହା ଅମାପ ହୁଏ।

> "ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ତାହାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ କରୁଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସେହି ମହା ବର୍ଷଣ, ତା ପୂର୍ବରୁ ଆସିବ ନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ପାଖରେ ଏମିତି ଜଣେ ଆଲୋକିତ ଜନସମୁଦାୟ ନଥାଏ, ଯେମାନେ ଅନୁଭବରେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବା ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସମଗ୍ର-ହୃଦୟର ସମର୍ପଣ ରଖିବୁ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅପରିମିତ ବର୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀର ବଡ଼ ଅଂଶ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ନୁହନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ହେବ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱାର୍ଥପରତା ଓ ଆତ୍ମଭୋଗ ଏତେ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ବର୍ଷଣ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଯେତେବେଳେ ଏମିତି ଏକ ମନୋଭାବ ପ୍ରବଳ ଥାଏ ଯାହାକୁ ଯଦି ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ, ତେବେ କାଇନଙ୍କ ସେହି ଉତ୍ତରକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବ,—'ମୁଁ କି ମୋର ଭାଇଙ୍କର ରକ୍ଷକ?' ଯଦି ଏହି ସମୟ ପାଇଁ ଥିବା ସତ୍ୟ, ଯଦି ସର୍ବତ୍ର ଘନୀଭୂତ ହୋଇଆସୁଥିବା ସେହି ଚିହ୍ନମାନେ, ଯେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁର ଅନ୍ତ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ, ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିବାର ଦାବି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କର ଶୁଇଁପଡ଼ା ଶକ୍ତିକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ, ତେବେ ଯେତେ ଆଲୋକ ଦୀପ୍ତିମାନ ହୋଇଆସୁଥିଲା, ସେହାର ସମାନୁପାତିକ ଅନ୍ଧକାର ଏହି ପ୍ରାଣମାନଙ୍କୁ ଆବରଣ କରିଦେବ। ଅନ୍ତିମ ହିସାବ-ନିକାଶର ସେହି ମହାଦିନରେ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜମାନଙ୍କର ଉଦାସୀନତା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିବା ପରି କ୍ଷମାର ଆଭାସମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ। କାହିଁକି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ପବିତ୍ର ସତ୍ୟର ଆଲୋକରେ ବଞ୍ଚିଲେ ନାହିଁ, ଚାଲିଲେ ନାହିଁ, କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନାହିଁ, ଏବଂ ଏହିପରି ନିଜମାନଙ୍କର ଆଚରଣ, ସହାନୁଭୂତି, ଓ ଉତ୍ସାହ ଦ୍ୱାରା ପାପ-ଅନ୍ଧକାରାଚ୍ଛନ୍ନ ଜଗତକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ନାହିଁ ଯେ ସୁସମାଚାରର ଶକ୍ତି ଓ ବାସ୍ତବତା ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇପାରେ ନାହିଁ,—ଏହା

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦେବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି କାରଣ ରହିବ ନାହିଁ।” Review and Herald, July 21, 1896.

ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ସୀଲକରଣ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟବର୍ଷାର ପରୀକ୍ଷାକାଳ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନର ମାପିବା କାର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, କାରଣ ଗହୁଁ ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସ କଟଣସମୟକୁ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛି। ବର୍ଷା ଉଭୟ ଶ୍ରେଣୀକୁ ପରିପକ୍ୱତାକୁ ଆଣେ; ପରେ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ଶେଷରେ ଗହୁଁ ଓ ଜଙ୍ଗଲୀ ଘାସକୁ ପୃଥକ କରାଯାଏ, ଏବଂ ତାହାପରେ ଗହୁଁ “ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ଜାଣିବେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ସହକାରୀ କର୍ମୀ ହେବାର ଅର୍ଥ କ'ଣ।” ତାହାପରେ ସେମାନେ “ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସେବାପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ, ସାର୍ବଭୌମ ହୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସର୍ଗ” ରଖିବେ; ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ଏହି ସତ୍ୟକୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଅମିତ ଉଣ୍ଡାଳନ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱୀକାର କରିବେ।”

“ଉଗ୍ର ପୂର୍ବ ପବନର ଦିନ” ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ ଆସିପହଞ୍ଚିଲା, ଏବଂ ପରେ, ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାର ନକଲି ଶାନ୍ତି ଓ ସୁରକ୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରି, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଥିବା ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ହବକ୍‌କୂକଙ୍କ ବିବାଦ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ସେହି ସମୟରେ, ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଗଛ—ଗହୁଁ ଓ ନିରା—ଅଙ୍କୁରିତ ହେବାକୁ ଏବଂ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମର ବିଚାରକାଳରେ ସେମାନେ ଯେ ଫଳ ପ୍ରକାଶ କରିବେ, ତାହା ଉତ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

> “ପୁନର୍ବାର, ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଶିଖାଏ ଯେ ବିଚାର ପରେ କୌଣସି ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ରହିବ ନାହିଁ। ସୁସମାଚାରର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେଲେ, ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ଭଲ ଓ ମନ୍ଦମଧରେ ବିଭାଜନ ଘଟେ, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ରେଣୀର ଗତି ଚିରକାଳ ପାଇଁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ।” Christ’s Object Lessons, 123.

ଏକ ଶ୍ରେଣୀ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀ ଯିହିଜ୍କିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ନଅରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରାପ୍ତ କରେ। ଲୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକୋଇଶରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଅଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପିଢ଼ୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଥିବା ଏକ ଚିହ୍ନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି। ସେ ସେହି ଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲେ, ଯାହାକୁ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶରୁ ପଳାଇବା ପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଅବଶ୍ୟ ଚିହ୍ନିବାକୁ ପଡ଼ିବ।

> ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଯିରୂଶାଲେମକୁ ସେନାବାହିନୀଦ୍ୱାରା ଘେରାଯାଇଥିବା ଦେଖିବ, ସେତେବେଳେ ଜାଣିବା ଯେ ତାହାର ଧ୍ୱଂସ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଅଛି। ତାହାବେଳେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ତାହାର ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବାହାରିଯାଆନ୍ତୁ; ଏବଂ ଯେମାନେ ଗ୍ରାମଞ୍ଚଳରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେଠାକୁ ପ୍ରବେଶ ନ କରନ୍ତୁ। କାରଣ ଏହି ସମସ୍ତ ଲିଖିତ କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନ। ଲୂକ 21:20–22.

ଯୀଶୁ “ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି” ଭାବରେ ଚିହ୍ନର ଅଧିକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଲକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନଟ କଲେ; କାରଣ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ କେବଳ ଲୂକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ମାଥିଉ ଏବଂ ମାର୍କଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ଲେଖିତ ହୋଇଛି।

> ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ଏହି ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତ ଜଗତରେ ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଚାରିତ ହେବ; ତାହା ପରେ ଶେଷ ଆସିବ। ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦାନିଏଲ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ:) ତେବେ ଯେମାନେ ଯିହୁଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ। ମାଥିଉ 24:14–16।

> ଏବଂ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାରିତ ହେବା ଅବଶ୍ୟକ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧରି ନେବେ ଏବଂ ସମର୍ପଣ କରିଦେବେ, ସେତେବେଳେ ତୁମେ କ'ଣ କହିବ ବୋଲି ପୂର୍ବରୁ ଚିନ୍ତା କରିବ ନାହିଁ, କିମ୍ବା ପୂର୍ବଧ୍ୟାନ କରିବ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେହି ଘଣ୍ଟାରେ ଯାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ, ସେହି କଥା କହ; କାରଣ କଥା କହୁଥିବା ତୁମେ ନୁହେଁ, ବରଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା। ଏବେ ଭାଇ ଭାଇକୁ ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ ଦୋଖା ଦେବ, ଏବଂ ପିତା ପୁତ୍ରକୁ; ଓ ସନ୍ତାନମାନେ ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉଠିବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡ ପାଇବାକୁ କାରଣ ହେବେ। ଏବଂ ମୋର ନାମର କାରଣରେ ସମସ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସହି ରହିବ, ସେହି ଉଦ୍ଧାର ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ଦାନିଏଲ୍ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କହିଥିବା ବିନାଶର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ, ଯେଉଁଠାରେ ଥିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ସେଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଦେଖିବ, (ଯେ ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ,)

ସେତେବେଳେ ଯେମାନେ ଯିହୂଦିଆରେ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ପର୍ବତମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ପଳାଇଯାଆନ୍ତୁ । ମାର୍କ 13:10–14।

“ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ”ର ଅନ୍ତିମ ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପୂରଣ ଯାହା ସାତଟି ଶେଷ ବିପଦରେ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀ ଉପରେ ସମ୍ପାଦିତ ହେବ, ତାହା ପୂର୍ବରୁ ରାଜ୍ୟର ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ହେବ। ସୁସମାଚାରର ସନ୍ଦେଶ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଶୀଘ୍ର-ଆସୁଥିବା ରବିବାର-ନିୟମ ସମୟରେ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଏ, ଯେତେବେଳେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରକୁ ଏକ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଭାବେ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ। “ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ” ବାବିଲର ବେଶ୍ୟାର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାରର ଅବଧିକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯାହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ରବିବାର-ନିୟମ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ ଏବଂ ମିକାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବାବେଳେ ଓ ମାନବୀୟ ଅବସରକାଳ ଶେଷ ହେବା ସମୟରେ ଶେଷ ପାଏ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ ସାତଟି ଶେଷ ବିପଦରେ ଉଣ୍ଡେଳିତ ହୁଏ।

ସେହି ସମୟାବଧି ହେଉଛି ସେହି “ଘଣ୍ଟା” ଯାହାକୁ ମାର୍କ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ “ବଡ଼ ଭୂମିକମ୍ପ”ର “ଘଣ୍ଟା,” ଏବଂ ସେହି “ଘଣ୍ଟା” ଯେତେବେଳେ ଦଶ ରାଜା ସପ୍ତମ ରାଜ୍ୟକୁ ପାପାସୀଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ସମ୍ମତ ହୁଅନ୍ତି। ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ସୁସମାଚାରକୁ ଯେତେବେଳେ ଶେଷ ପ୍ରାଣଟି ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ, ତେବେ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ଶେଷ ହୁଏ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧ କୌଣସି ଦୟା ବିନା ଢାଳାଯାଏ। ସେହି ସମୟାବଧିର ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବା ସହ ସୁସମାଚାର ସମସ୍ତ ଜାତିଙ୍କ ନିକଟରେ ଘୋଷିତ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ ଏହାର ଶେଷ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ପତାକା ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ, ପ୍ରଚାରିତ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ସୁସମାଚାର-ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶେଷ ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତିସାଦ ଦେଇଥାଏ। ସେହି ସମୟାବଧି ହେଉଛି “ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ।”

ଲୂକଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଏକୋଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯୀଶୁ ସେହି ଇତିହାସିକ ସମୟକୁ ସଠିକ ଭାବରେ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ସେହି ଶେଷ ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପୂର୍ବରୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବେ ନାହିଁ। ସେ ଏକ ଚିହ୍ନକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ଦ୍ରଷ୍ଟା ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଥିବା “ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ” ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ସେହି ଚିହ୍ନ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ “ଧ୍ୱଂସର ଘୃଣ୍ୟ ବସ୍ତୁ” “ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ” ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥାଏ, ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଏହା “ଯେଉଁଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ସେଠାରେ” ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇଥାଏ, ଯାହା ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଯିରୂଶାଲେମ “ସେନାବଳଦ୍ୱାରା ବେଷ୍ଟିତ” ହୋଇଥାଏ।

ଇ. ସ. ୬୬ ମସିହାରେ ସେଷ୍ଟିଅସ୍ ଯେତେବେଳେ ଯେରୁଶାଲେମକୁ ସେନାବଳ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ଦେଲେ, ଯେରୁଶାଲେମର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ସହରରୁ ପଳାଇଗଲେ; ଏବଂ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ, ଶେଷରେ ଇ. ସ. ୭୦ ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେହି ଧ୍ୱଂସ ସମୟରେ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିନଥିଲେ। ସେଷ୍ଟିଅସ୍ ଅବରୋଧ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତଃ ଅଜଣା କାରଣବଶତଃ ପଛକୁ ହଟିଗଲେ; ଏବଂ ସହରର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟମାନେ ସେହି ଚିହ୍ନସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତର୍କବାଣୀଅନୁଯାୟୀ ପଳାଇଗଲେ। ଇ. ସ. ୭୦ ମସିହାରେ ଟାଇଟସ୍ ପୁନର୍ବାର ଅବରୋଧ ସ୍ଥାପନ କରି ଧ୍ୱଂସକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ। ସେଷ୍ଟିଅସ୍ଙ୍କ ଅବରୋଧ ଯାହାକୁ ପ୍ରଥମ ଯିହୂଦୀ-ରୋମୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଥିଲା, ଏବଂ ଟାଇଟସ୍ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ଅବରୋଧ ଓ ଧ୍ୱଂସ ପ୍ରଥମ ଯିହୂଦୀ-ରୋମୀୟ ଯୁଦ୍ଧର ଶେଷ ଥିଲା।

ସମଗ୍ର ଇତିହାସ ତିନି ବର୍ଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧକାଳ ଧରି ଅବଧିବ୍ୟାପୀ ଥିଲା, ଏକ ଘେରାଉ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଏକ ଘେରାଉ ସହିତ ଶେଷ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଆରମ୍ଭରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚିହ୍ନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା। ସେହି ଇତିହାସକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତିଶୋଧର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ବୋଲି ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇବାକୁ ଥିବା ଏକ ବିଶେଷ ଉପାଦାନ ଥିଲା। ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକ ରୋମର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ, ମାନବର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ ଶେଷ ହୁଏ। ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଉପରେ ନିର୍ବାହୀ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭରେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ଏକ ପତାକାରୂପେ ଉନ୍ନତ କରାଯାଏ, ଯାହା ଏକ ଚିହ୍ନ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳ ଏହି ଚିହ୍ନକୁ ଦେଖନ୍ତି, ସେମାନେ ବାବିଲୋନରୁ ପଳାଇ ବାହାରିଯିବାକୁ ହୁଏ, ଯାହାର ବିନାଶ ଯିରୁଶାଲେମର ବିନାଶଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା।

ଆମେ ପରବତ୍ତ ୀ ଲେଖାରେ ଲୂକ ଅଧ ାୟ ଏକୋଇଶକୁ ଅଗ୍ର ସର ହୋଇ ବିଚାର କରିବୁ।